

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **M. K., IČO X**, se sídlem K.
*zastoupený Mgr. Pavolem Mlejem, advokátem,
se sídlem Vinohradská 2165/48, 120 00 Praha 2,*

proti
žalované: **Ústřední veterinární správa Státní veterinární správy,**
se sídlem Slezská 100/7, 120 00 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2020, č. j. SVS/2020/074014-G,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2020, č. j. SVS/2020/074014-G (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Plzeňský kraj (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 5. 2020, č. j. SVS/2020/042922-

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

P (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), jímž byl žalobce uznán vinným jednak ze spáchání přestupku podle § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (dále též „veterinární zákon“), a to pro porušení 4 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona, neboť nechoval zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav, a nepředcházel poškození jejich zdraví, a jednak přestupku podle § 27 odst. 8 písm. c) zákona č. 154/200 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (dále též „plemenářský zákon“) pro porušení povinnosti stanovené v § 23 odst. 1 písm. c) plemenářského zákona upřesněnou v § 35 odst. 2 písm. c) a f), odst. 3 vyhlášky č. 136/2004 Sb., neboť nepředal pověřené osobě do 7 dnů ode dne, kdy k události došlo, údaj o datu narození mrtvého telete či úhynu telete (dále v textu rozsudku též jen: „předmětné přestupky“). Za spáchání obou přestupků byla žalobci podle § 27 odst. 26 písm. c) plemenářského zákona uložena pokuta ve výši 50 000 Kč a rovněž mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení v paušální částce 1 000 Kč.

Žalobní body

2. Žalobce nejprve obecně uvedl, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou založena na nesprávném skutkovém zjištění a nesprávném zhodnocení skutkového stavu a důkazů. Žalovaná v rámci napadeného rozhodnutí důkazy nesprávně posoudila i po právní stránce, a tedy právní posouzení obsažené v napadeném rozhodnutí je nesprávné. Žalovaná dle názoru žalobce v rámci napadeného rozhodnutí nesprávně zhodnotila důkazy pro rozhodnutí, jeho odůvodnění není ucelené a nevyhovuje zásadám logiky.
3. Žalobce dále namítal, že žalovaná bez dalšího převzala argumentaci správního orgánu I. stupně a odvolací námitky nevzala v potaz. Správní orgány posoudily stav hospodářství žalobce zcela účelově a nespravedlivě, přičemž žalobce má za to, že se jedná o exces a šikanózní výkon práva. Dále žalobce namítal porušení základních zásad správního řízení, konkrétně zásady materiální pravdy dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“), zásady souladu s veřejným zájmem dle § 2 odst. 4 správního řádu, přičemž veřejným zájmem je zde bezesporu ochrana zvířat v rámci veterinárního a plemenářského zákona. Žalobce několik pochybení sám uznal a zjednal nápravu, avšak správní orgán nápravu nekontroloval a snahu žalobce ignoroval. Žalobce tak pochybuje o zájmu správního orgánu chránit zvířata, spíše se kloní k tomu, že správní orgán účelově hledal možnosti, jak mu uložit pokutu. Dále žalobce namítal, že správní orgán zcela účelově hodnotil důkazy v jeho neprospěch a jeho vysvětlení nebral v potaz. Dle žalobce byla rovněž porušena zásada zákazu zneužití správního uvážení, což správní řád výslovně zakazuje.
4. Dle názoru žalobce probíhala prováděná kontrola zcela nestandardním způsobem a skončila závěry, se kterými se nemůže ztotožnit. Navíc nabyl dojmu, že se správním spisem bylo manipulováno. Během kontroly bylo pořízeno ze strany správního orgánu cca 150 ks fotografií, avšak do spisu byly vybrány selektivně pouze některé, které vedly k negativnímu pohledu na posouzení stavu chovu. Následně byl celkový stav fotografií ve spisu navýšen na 44 ks, avšak dne 7. 7. 2020 se Městský úřad Rokycany odvolává na obrázek č. 46. Z tohoto žalobce dovozuje manipulaci se spisem. Nestandardní způsob

provedení kontroly žalobce spatřoval rovněž v tom, že oproti předchozím kontrolám mu nebyl předložen k podpisu zápis se zjištěnými závěry, případně mu nebyla dána lhůta k odstranění zjištěných nedostatků. Žalobce dále poukázal na opomenutí jedné ze zděných stájí a nesprávné zaměření velikosti kotců ze strany kontrolující osoby MVDr. V., což svědčí o špatné kvalitě práce této osoby. Žalobce se bezúspěšně domáhal nápravy popisu zjištěných skutečností uvedených v zápisu o kontrole, ale jeho námitky byly odmítány, a správní orgány s těmito zjištěnými informacemi pracují.

5. Dále žalobce uvedl, že žádný ze zákonů na ochranu zvířat nerozlišuje zvířata podle pohlaví či plemenné příslušnosti a chrání stejnou měrou zvíře čistokrevné i křížence. Celá konstrukce o neodpovídající výživě zvířat, která je postavena bez odpovídajících laboratorních rozborů pouze na porovnávání přírůstků a porážkových hmotností, spekulativní. Správní orgán využívá plemenné hodnoty, jež jsou vytvořeny primárně z důvodu selekce zvířat při šlechtitelských programech pro plemenitbu čistokrevných zvířat. Váhy a přírůstky jsou pouze dílčím parametrem celého komplexu hodnocení při výběrech zvířat pro plemenitbu a vzhledem ke skutečnosti, že plemenitbu zvířat ve svém chovu žalobce nedělá, není navíc ani právně těmito hodnotami vázán. Argumentace správního orgánu je tak v tomto směru nepřipustná.
6. Žalobce se dále vyjádřil ke zjištěním správního orgánu I. stupně, se kterými se následně žalovaná ve svém rozhodnutí ztotožnila. Uvedl přitom, že nesouhlasí se závěry, že v důsledku nezajištění odpovídající nutriční potřeby zvířat, nebyla zvířata v dobrém výživném stavu, přičemž tyto závěry nebyly dle žalobce v řízení ani nikterak prokázány. Rovněž tvrzení, že v důsledku nahromadění neodklizené kejdy hrozilo uvíznutí slabších zvířat, je dle žalobce nesprávné a nebylo v řízení prokázáno. Žalobce souhlasil s výtkou správního orgánu, že v prostoru výběhu byly umístěny nevhodné předměty, o které se zvířata mohla poranit, přičemž toto vyřešil uzavřením vrat a převezením strojů, o čemž správní orgán informoval. Žalobce dále nesouhlasil s tvrzením, že choval skot ve hnoji v prostorách krmišť, přístřešku i společných kotcích, čímž vystavoval zvířata riziku onemocnění prstu a onemocnění kůže, když ani toto tvrzení nebylo v řízení nikterak prokázáno. Obdobně se žalobce vyjádřil k argumentaci správních orgánů, že nezajistil čisté místo k ležení, ani odpovídající zoohygienickou úroveň v místech, kde se zvířata často zdržovala, čímž přímo vystavoval v období probíhajících porodů matky zvýšenému riziku poporodních komplikací v důsledku kontaminace porodních cest a novorozená telata zánětu pupečního pahýlu s možným rozvojem celkové sepse z obdobných příčin.
7. Jako lživou a tendenční označil žalobce argumentaci správních orgánů, podle níž „6 býků a 9 jalovic bylo ustájeno v budovách ve 3 skupinových boxech (2 býci, 4 býci, 9 jalovic). Rozměry kotce pro 4 býky byly 6,5 x 7 m, užitná plocha 45,5 m², tj. 11,4 m² na kus; rozměry kotce pro 9 jalovic byly 4,5 x 15 m, užitná plocha 67,5 m², tj. 7,5 m² na kus. Kotce neměly vnitřní členění, užitná plocha sloužila jako kaliště, krmíště a lehárna zároveň. Na podlaze byla hluboká vrstva mokré, silně znečištěné podestýlky (obr. 17, 18 uvedené v příloze č. 7 protokolu o kontrole). Jedna jalovička byla ustájena v prostorném individuálním boxu pod přístřeškem na betonovém podkladu bez podestýlky, se senem ke krmení předkládaným volně na podlahu.“ K uvedenému žalobce uvedl, že v rámci svého vyjádření ze dne 23. 1. 2020 uvedl pravdivé skutečnosti: stavebně pevně dané rozměry kotců jsou 39,7m², 77,5m², 54m². Hluboká podestýlka nebyla mokrá a silně znečištěná. Rovněž v rámci kontroly byly fotografiemi dokladovány čisté nohy ustájených zvířat, jež by se do mokré podestýlky silně bořily a nesly stopy znečištění. V předmětném vyjádření je popisován zdravotní důvod individuálního ustájení

malé a zakrslé jalovičky v kotci o výměře 30m², z toho nastláno 4m² což je pro 1 zvíře dostatečné. Opakovaně jsou dle žalobce v rámci předmětného kontrolního zápisu uvedené nepravdivé a hrubě zkreslující údaje.

8. Žalobce rovněž nesouhlasil s argumentací, podle níž: „Podklad v krmišti byl tvořen hlubokým hnojem, v části krmišť pokrytý zbytky sena a směrem k okrajům krmišť přecházejícím v hlubokou kejdu (obr. 12 uvedený v příloze č. 4 POK). Poblíž krmišť bylo přikrmišť pro telata a naháněcí ulička pro zootechnické a veterinární úkony.“ Žalobce v rámci svých vyjádření uvedl pravdivé skutečnosti o prostoru zimoviště, kde se nachází základní stádo, jež má z této lokality přímý přístup na dvě pastviny, jež jsou lemovány vzrostlými stromy (jedna strana les). Zákon považuje již takovéto přírodní podmínky za dostatečný kryt před povětrnostními vlivy a není povinnost mít součástí areálu stavby. Prostor zimoviště včetně okolí napáječek je vybetonován. Tato skutečnost včetně výměry zpevněných ploch a popisu stavu podestýlky je dle žalobce detailně popsána ve zmíněných vyjádřeních.
9. Za nepravdivé rovněž žalobce označil tvrzení správních orgánů ohledně holých míst bez srsti na hřbetu, krku a zádi několika zvířat vzniklých nerovnoměrným línáním, které mohlo být způsobeno zhoršeným výživným stavem, a výskyt kaštanů zaschlého trusu a bláta na kýtách zvířat a u jednoho zvířete výskyt lokálního zánětu kůže v oblasti laloku. K důvodům nerovnoměrného línání a odřeniny u jednoho zvířete (z celkového počtu 87 ks) se žalobce vyjádřil ve vyjádření k odporu ze dne 28. 11. 2019.
10. Žalobce dále uznal pochybení, že nezapsal ušní číslo matky nalezeného mrtvého tele, v důsledku čehož ji pak z důvodu jejího zařazení zpět do stáda nedokázal identifikovat. Žalobce měl zákonnou povinnost porod a tele nahlásit do ústřední evidence a mrtvé tele odevzdat do kafilérie. Kadáver skutečně odevzdal, ale nevěděl jak napsat příslušné hlášení, kam se standardně vyplňuje ušní číslo otce a matky. Zřejmě tedy pochybil, nicméně udělal tak dle doporučení příslušných zaměstnanců veterinární správy Českomoravské Spol. Chovatelů v obci Hradištko a kafilérie.
11. Za lživá a tendenční považoval žalobce zjištění správních orgánů týkajících se nedostatečné nutriční hodnoty krmiva a špatného výživového stavu zvířat. K uvedenému se ostatně vyjadřoval již v rámci svých vyjádření založených ve správním spisu. Poukázal přitom na povinně vedené evidence, v nichž je zaznamenáno skutečné množství krmiv několik let zpětně a každá kontrola množství a kvalitu fyzicky kontrolovala a kontrolu do evidencí potvrdila. Ze strany správních orgánů dosud nedošlo k jedinému důkazu rozborem krmiva či krve zvířat, kdy by prokázaly pravdivost svých domněnek ohledně zanedbání výživy. Závažné výživové nedostatky by jistě skončily úhynem některého ze zvířat a žalobce nemá od kontroly správních orgánů jediný úhyn dospělého zvířete. Rovněž žalobce nemá z počtu 87 ks zvířat jediný případ onemocnění mezi paznehtních prostor či zánětu porodních cest nebo pupíku u telat.
12. Ohledně vytýkaných nedostatků ohledně popisu a počtu krmných míst žalobce namítal, že ze strany správních orgánů neustále dochází k záměrnému zkreslení situace, neboť na zimovišti zakládá 3 ks balíků denně a pokud je část již spotřebována, mají zvířata k dispozici neomezený přístup ke krmivu zbylému. Jednotlivé balíky jsou spotřebovávány nerovnoměrně a zvířata mající možnost volného pohybu si mohou mezi balíky přejít. Rovněž o dostatku krmiva svědčí dle žalobce skutečnost, že v průběhu kontroly se část stáda žeroucí seno raději vzdálila od krmení, jelikož hladové zvíře by od krmiva

dobrovolně neodešlo.

13. Žalobce se rovněž neztotožnil se závěry správních orgánů, které uvedly, že si byl vědom, že zvířata nebyla dobře krmena a nebyla v dobrém výživovém stavu a že bude zapotřebí provést změny ve výživě zvířat, neboť v námitkách informuje správní orgán o nápravě v oblasti zimního krmení zvířat a dokládá plánovanou změnu zimní krmné dávky fakturou na nákup osiva jetele lučního. Dle žalobce jde o chybnou konstrukci závěrů ze strany správních orgánů. Změnit poměr množství senáže na úkor sena žalobci doporučila právě inspektorka veterinární správy při kontrole a přísev luk se zaměřením na setí jetele žalobce veterinární správě dokladoval jako reakci na nepodložené nařčení z nedostatku krmiva vlivem sucha. Přísevy jetele včetně obměny techniky na sklizeň i nízkých porostů trávy jsou datovány již před kontrolou, neboť reagovat na nastávající suchá období je nutno. Rovněž není pravdou, jak uvádí správní orgány, že upustil od argumentace, že menší vzrůst telat je způsoben vyšším věkem matek. Za tímto názorem si žalobce i nadále stojí.

Vyjádření žalované

14. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na správnosti svých úvah a závěrů. Žalobou napadené rozhodnutí je dle jejího názoru zcela přezkoumatelné a obsahuje důvody, pro které byla žalobci udělena pokuta. Žalobce nebyl zkrácen na svých právech a žalovaná má za to, že napadené rozhodnutí odvolacího orgánu, jakož i orgánu I. stupně bylo vydáno zcela v souladu se zákonem. Skutkový stav byl prokázán zcela spolehlivě, vyplývá z provedených podkladů a i s návrhy a námitkami žalobce se žalovaná vypořádala v souladu se zákonem.
15. Žalovaná nesouhlasila s námitkou žalobce, že by správní orgán účelově a nespravedlivě posoudil stav hospodářství žalobce a jednalo se tak z jeho strany o exces a šikanózní výkon práva. Podklady pořízené správním orgánem jsou dostatečné, skutkový stav byl zjištěn spolehlivě a zásada materiální pravdy ani zásada souladu s veřejným právem nebyla porušena. Nelze ani přistoupit na argument, že důkazy byly hodnoceny jen v jeho neprospěch bez akceptace jeho snahy o napravení stavu a vysvětlení otevřených a sporných bodů v rámci provedené kontroly. Správní orgán postupoval v souladu s legislativou, jeho závěry, proč námitkám či návrhům žalobce nevyhověl, jsou dostatečným způsobem odůvodněny. Z úřední činnosti je pak žalované známo, že na tvrzení chovatele, že krmí jednou denně a nestačil nakrmit v první části kontroly, úřední veterinární lékařka reagovala tím, že chov ten samý den opět navštívila, právě z důvodu, aby nedošlo k mylným závěrům kontroly v neprospěch žalobce. Ochota úřední veterinární lékařky zhodnotit stav chovu dopoledne i odpoledne svědčí o snaze správního orgánu získat objektivní zjištění. Pokud žalobce uváděl, že postrádal kontrolu napravení stavu chovu, žalovaná konstatovala, že v rámci kontroly nebylo žalobci úřední veterinární lékařkou uloženo žádné nápravné opatření, jehož naplnění mělo být následně kontrolováno.
16. Námitky, že kontrola proběhla zcela nestandardním způsobem a dále bylo manipulováno se spisem, nepovažuje žalovaná za důvodné. Kontrola byla zahájena a proběhla v souladu s právními předpisy. Úřední veterinární lékařka byla ochotna navštívit chov ten samý den podruhé až po nakrmení zvířat, aby nedošlo k mylným závěrům kontroly v neprospěch žalobce. Není pravdou, že úřední veterinární lékařka přišla nepřipravena na kontrolu a zcela postrádala data o kontrolním subjektu (při kontrole měla vynechat stáj se 14 zvířaty). Z výpisu z Integrovaného zemědělského registru, který je přílohou záznamu o úkonech

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

předcházejících kontrole č. j. SVS/2019/030025-P, je zřejmé, že sestava byla stažena v den kontroly: dne 28. 2. 2019, tedy přípravu na kontrolu úřední veterinární lékařkou lze doložit. Kromě výpisu z IZR úřední veterinární lékařka pořídila mapu z registru LPIS. Dle mapy registru LPIS lze rozeznat 3 objekty v rámci hospodářství: objekt č. 29548 (skupinové kotce se zvířaty) a objekt č. 29549 (plechový přístřešek v návaznosti na pastvinu) byly v době kontroly využívány k chovu skotu. Vyznačený objekt č. 55418 neměl návaznost na pastvinu a v době kontroly byl dle tvrzení žalobce bez zvířat.

17. K selektivnímu vybírání některých fotografií žalovaná uvedla, že žádná manipulace se správním spisem v neprospěch odvolatele nebyla zjištěna, a ani sám žalobce neuvádí, jaké fotografie by měly ve spisu chybět a co z nich má vyplývat. Postup Městského úřadu Rokycany, který se má odvolávat na obrázek č. 46, je pro danou věc zcela irelevantní. Fotodokumentace navíc není jediným podkladem, na základě které bylo konstatováno porušení povinností žalobcem. Nevyhotovení písemného protokolu hned na místě rovněž není dle žalované v rozporu se zákonem, jelikož zákon stanoví lhůtu pro jeho vyhotovení v délce 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, ve zvlášť složitých případech do 60 dnů.
18. Žalovaná nesouhlasila ani s argumentací žalobce, že jediný, kdo jeho chov navštívil, je pouze MVDr. V. a ostatní pracovníci vycházejí pouze z jí získaných podkladů. Kontrolní zjištění byla popsána odborně způsobilou osobou, byla doplněna fotodokumentací a za účelem vypořádání žalobcem vznesených námitek byly ze strany správního orgánu opatřeny další podklady (vyjádření ČSCHMS). Všechny podklady byly posouzeny jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a tvoří ucelený celek informací a důkazů, které svědčí o spáchání přestupků účastníkem řízení.
19. Za prokázaný považuje žalovaná závěr správního orgánu I. stupně, že úroveň chovu (nízká zoohygiena chovu, nedostatek krmných míst příp. krmení) způsobuje zvýšené úhyny telat dokladované v tabulce č. 1 a 2 protokolu o kontrole. Žalobce je povinen zajistit všem zvířatům podmínky, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav. Stávající stav byl úřední veterinární lékařkou vyhodnocen jako porušení, protože pokračování v tomto stavu by mohlo mít za následek další strádání a případně až poškození zdraví chovaných zvířat. Argument, že při vystavování zvířat rizikovým podmínkám nevhodného prostředí by za 16 měsíců muselo dojít k úhynu chovaných zvířat, nepovažovala žalovaná za relevantní. Přestože zvířeti nejsou zajištěny všechny podmínky, které vyžadují jeho biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav, může se jim do určité míry přizpůsobit, aniž by ihned uhynulo, ovšem to neznamená, že nestrádá a netrpí.
20. K hodnocení výživového stavu zvířat žalovaná uvedla, že ten byl hodnocena na základě devítistupňového mezinárodního systému hodnocení tělesné kondice masného skotu a podpořena mimo jiné vyjádřením Českého svazu chovatelů masného skotu, z. s. Z kontrolních zjištění je zřejmé, že někteří jedinci ze stáda prokazatelně vykazovali známky podvýživy v porovnání se standardním vzhledem plemene skotu hereford (svalová atrofie, viditelná páteř, žebra, sedací a kyčelní hrboly, absence tuku na hrudníku, slabínách a kořeni ocasu). Úřední veterinární lékařka je odborně způsobilá k posouzení kondičního stavu zvířat. S ohledem na skutečnost, že ve stádě se vyskytovali jedinci s kondicí vyhovující, a to na stupni 5 z devítibodového mezinárodního systému hodnocení tělesné kondice masného skotu, a zároveň ve špatné kondici na stupních 2 a 3 z devítibodového mezinárodního systému hodnocení tělesné kondice masného skotu, je závěr úřední

veterinární lékařky, která konstatovala, že je zapotřebí zvýšit počet krmných míst nebo snížit počet chovaných jedinců tak, aby přístup ke krmivu měla všechna zvířata najednou, zcela oprávněný. Na základě adspekce kondice chovaných zvířat úřední veterinární lékařka navíc porovnávala jatečnou váhu skotu a ověřila, že váha zvířat je oproti standardu výrazně nižší. Rovněž dle vyjádření Český svaz chovatelů masného skotu, z. s. nemůže být menší vzrůst telat přisuzován vyššímu věku matek.

21. K námitkám obsaženým v části VI. žaloby, v níž žalobce vytýkal nesprávnou a chybnou argumentaci správních orgánů, uvedla žalovaná, že argument odlišného rozměru kotců je bezpředmětný, neboť bylo konstatováno, že rozměry kotců byly vyhovující a ani ze závazné části odborného vyjádření nevyplývá, že by porušení předpisů spočívalo v nevyhovujících rozměrech. Tvrzení, že se v boxech nevyskytovala vrstva mokré silně znečištěné podestýlky, nelze uznat. Skutečnost o úrovni stavu podestýlky je zachycena v příloze č. 7 obr. 17 a 18 protokolu o kontrole. Stav podestýlky úřední veterinární lékařka jakožto odborně způsobilá osoba vyhodnotila jako mokrou a silně znečištěnou. Každý chovatel je povinen všem chovaným zvířatům zajistit takové podmínky chovu, aby jim bylo umožněno ulehnout na suché a čisté místo v prostoru, kde jsou přiměřeně chráněna před nepříznivými povětrnostními podmínkami, predátory a riziky ohrožujícími jejich zdraví. Vysoká koncentrace výkalů v místě přístřešku poukazuje na snahu zvířat využít přístřešku jako ochrany před uvedenými nepříznivými vnějšího prostředí. Welfare chovaných zvířat na pastvině, která nemohou využít prostor přístřešku, kolísá s vlivem klimatických podmínek. Z fotodokumentace v rámci přílohy protokolu o kontrole je zřejmý stav zimoviště, tedy místo, které zvířata využívají jako ochranu před extrémními vlivy počasí.
22. Tvrzení správních orgánů ohledně souvislosti nutričního deficitu a holých míst bez srsti na zvířatech žalobce vyvrací pouze v teoretické rovině, žádné důkazy ohledně svých tvrzení nepředložil, zatímco správní orgán vycházel při posuzování této otázky z odborného závěru fundované osoby.
23. Skutečnost, že žalobce uznal a napravil nedostatky týkající se výskytu nevhodných předmětů, nemá vliv na zjištění v době kontroly, kdy se na hospodářství tyto nevhodné předměty nacházely, a tedy nemůže to mít ani vliv na odpovědnost žalobce za spáchané jednání. Ke zjištěnému porušení plemenářského zákona pak žalovaná uvedla, že postup žalobce byl v rozporu se zákonem a nelze přisvědčit jeho námitce, že se řídil doporučením zaměstnanců kanceláře v obci Hradištko a kafilérie.
24. Závěrem žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Replika žalobce

25. V replice žalobce setrval na své argumentaci a konstatoval, že s tvrzeními žalované nesouhlasí. Není pravdivé, že kontrolující osoba, veterinární lékařka, rozdělila kontrolu na dopoledne a odpoledne. Veterinární lékařka asi hodinu po ukončení poloviny kontroly telefonicky žalobci oznámila závěr kontroly. Přímo při tomto telefonátu žalobce vyzval veterinární lékařku, aby v kontrole pokračovala a přivezla s sebou MVDr. K. V rámci telefonátu bylo domluveno, že žalobce nově založí na zimovišti krmivo pro posouzení, zda se zvířata vejdou ke krmným místům. Žalobce nesouhlasí se závěry, že veterinární lékařkou opomenutá stáj byla prázdná. Naopak, v době kontroly byla stáj plně obsazena

14 ks skotu a měla návaznost na dvě pastviny. Pokud by tedy inspektorka byla na kontrolu připravena, při znalosti těchto skutečností by kontrolu stáje provedla. Z uvedené plyne, že k vytištění výpisu z registru došlo až po ukončení obou částí kontrol. Dále žalobce zopakoval své argumenty uvedené v žalobě.

Jednání před soudem

26. Zástupce žalobce při jednání odkázal na písemné vyhotovení žaloby a podanou repliku a namítl, že uložená pokuta je nepřiměřená. Zástupce žalobce navrhl provést k důkazu listiny obsažené ve správním spisu, a to vyjádření žalobce ze dne 23. 1. 2020, odvolání žalobce, fotografie pořízené v průběhu kontroly, vyjádření žalobce ze dne 14. 4. 2019 a 14. 5. 2019, vyjádření na sdělení o vyřízení námitek č. j. SVS/2019/054464-P, vyjádření ze dne 24. 2. 2020, vyjádření žalobce ze dne 28. 11. 2019 a vyjádření žalobce ze dne 28. 2. 2020. Pověřený zaměstnanec žalovaného správního orgánu zopakoval argumentaci uvedenou ve vyjádření k žalobě a na jeho písemný obsah také odkázal.
27. Sám žalobce při jednání uvedl, že u něho v hospodářství již bylo provedeno velké množství kontrol, při kterých bylo vždy konstatováno, co se kontroluje, a byl mu předán zápis o kontrole. Nyní se tak však nestalo. Kontrola byla dle žalobce provedena na udání a inspektorka přijela nepřipravená. Během kontroly bylo zhotoveno odhadem 100 až 150 fotografií, avšak ve spisu je založena pouze část z nich. Dle žalobce má každé zvíře své vlastní číselné označení vedené v evidenci, a proto měla inspektorka jednotlivé zjištěné nedostatky uvádět vždy ve vztahu ke konkrétnímu zvířeti a rovněž i na fotografiích zachycovat číslo zvířete. Z chování zvířat během kontroly je zřejmé, že tato netrpí nedostatkem potravy, jelikož se během ní raději sama dobrovolně vzdálila od krmení, což by hladové zvíře neudělalo. Vlhko a vyskytující se louže žalobce přikládá končícímu zimnímu období a tání sněhu, avšak poukázal na skutečnost, že inspektorka kontrolu prováděla v teniskách a nenamočila se, což svědčí o nepravdivosti závěrů správních orgánů o nedostatečích podloží. Žalobce uvedl, že zvířata pohybující se na volno si lehají, kam chtějí, a proto na sobě mohou mít nečistoty, přičemž není v silách chovatele, aby zvířata omýval. Ohledně tvrzených nízkých porážkových hmotností zvířat žalobce zopakoval, že nikde není stanoveno, kolik má zvíře před porážkou vážit, a tabulky, na které odkazovala žalovaná, se týkají plemenitby zvířat, které se však žalobce nevěnuje, jelikož si zvířata do chovu nakupuje. Dle žalobce správní orgány neprovedly žádné rozборы, ze kterých by vyplývaly nutriční nedostatky, a nevzaly v potaz následné kontroly provedené ministerstvem, kterými nebyly shledány žádné nedostatky.
28. K těmto tvrzením se vyjádřil pověřený zaměstnanec žalované, a to ve smyslu již dříve užitě argumentace. Ohledně vzorků, které žalobce navrhoval provést, uvedl, že tyto nejsou potřeba, jelikož nedostatky ohledně nutričního deficitu odborně zdatná osoba pozná již pohledem. Soudu byly žalovanou předloženy k založení do spisu výňatky z prací Mendelovy univerzity v Brně a Veterinární (farmaceutické) univerzity v Brně, které popisují základní vyšetřovací metody používané při klinickém vyšetření zvířete (navrženy však k důkazu nebyly a soud je ani jako důkazy neprováděl; jejich provedení by ostatně bylo nadbytečné, viz dále).
29. Zástupce žalobce závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

30. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
31. Žaloba není důvodná.
32. Ze správního spisu vyplývá, že v hospodářství žalobce na adrese K., byla dne 28. 2. 2019 v době od 12:20 hodin do 13:00 hodin a v době od 16:00 hodin do 17:15 hodin provedena inspektorkou MVDr. Z. V., zaměstnankyní správního orgánu I. stupně, úřední veterinární kontrola. V návaznosti na zjištěné nedostatky dle veterinárního a plemenářského zákona a po provedených úkonech vydal správní orgán I. stupně dne 13. 5. 2020 pod č. j. SVS/2020/042922-P, rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto, že:

I. Obviněný pan M. K. jako chovatel

1. nechoval zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a nepředcházet poškození jejich zdraví, neboť
 - a) nezajišťoval odpovídajícím způsobem nutriční potřeby zvířat, v důsledku čehož většina kusů nebyla v dobrém výživném stavu, včetně řady matek, jejichž stav ovlivňuje kvalitu mleziva, produkci mléka a je limitujícím faktorem pro zdraví a životaschopnost telat,
 - b) na okrajích krmiště hrozilo v důsledku nahromadění neodklížené kejdy uvíznutí slabších zvířat,
 - c) v prostoru výběhu, označeného chovatelem jako pastvina, byly umístěny nevhodné předměty (zbytky stavebního materiálu, brány, mříže, odložené stroje a jejich části), o které se zvířata mohla poranit,
 - d) choval skot na hnoji v prostorách krmiště, přístřešku i společných kotcích, a tím vystavoval zvířata riziku onemocnění prstu, např. zánětem mezipaznehtních prostor (*dermatitis interdigitalis*) a onemocnění kůže,
 - e) v prostorách určených k ochraně před povětrnostními vlivy, ležení a odpočinku nezajistil čisté místo k ležení, ani nezajistil odpovídající zoohygienickou úroveň v místech, kde se zvířata často zdržovala, čímž přímo vystavoval v období probíhajících porodů matky zvýšenému riziku poporodních komplikací v důsledku kontaminace porodních cest a novorozená telata zánětu pupečního pahýlu s možným rozvojem celkové sepsy z obdobných příčin,čímž porušil povinnost stanovenou v § 4 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona a dopustil se tak přestupku podle § 72 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona;
2. nepředal osobě pověřené vedením ústřední evidence skotu do 7 dnů ode dne, kdy k události došlo, údaj o datu narození mrtvého telete či úhynu telete do 72 hodin po narození (§ 35 odst. 2 písm. c) a f) a odst. 3 vyhlášky č.

136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem (dále jen „vyhláška č. 136/2004 Sb.“), neboť v průběhu kontroly dne 28. 2. 2019 bylo poblíž přístřešku zjištěno uhynulé tele neoznačené identifikačními značkami, kategorie tele sající (čerstvý kadáver cca do 24 hodin), které bylo převzato dne 4. 3. 2019 firmou ASAVET a.s., provoz Biřkov (potvrzení o převzetí č. 0225186) k neškodné likvidaci, ale údaj o úhynu za období od 28. 2. 2019 do 20. 3. 2019, popř. údaj o mrtvě narozeném teleti ke dni 28. 2. 2019, chovatel osobě pověřené vedením ústřední evidence skotu nepředal,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 23 odst. 1 písm. c) plemenářského zákona a upřesněnou v § 35 odst. 2 písm. c) a f) a odst. 3 vyhlášky č. 136/2004 Sb. a dopustil se tak přestupku podle § 27 odst. 8 písm. c) plemenářského zákona.

33. Za spáchané přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč a výrokem č. II. mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
34. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, ve kterém uplatnil obdobné námitky, jako v právě projednávané žalobě. Odvolání žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 7. 2020 pod č. j. SVS/2020/074014-G zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.
35. Krajský soud vycházel z následující právní úpravy. Podle § 4 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona: *„Chovatel je povinen chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví.“* Porušení uvedené povinnosti je přestupkem podle § 72 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona, za který lze v souladu s § 72 odst. 3 písm. a) téhož zákona uložit pokutu až do výše 300 000 Kč.
36. Podle 23 odst. 1 písm. c) plemenářského zákona: *„Chovatelé evidovaných zvířat, u drůbeže chovatelé nejméně 500 kusů na hospodářství, u drůbeže chovatelé nejméně 100 kusů na hospodářství s produkcí násadových vajec a u kura domácího též hejna nosnic pro produkci konzumních vajec uváděných na trh, s výjimkou chovatelů plemenných ryb a chovatelů živočichů pocházejících z akvakultury, jsou povinni předávat pověřené osobě správné a úplné údaje stanovené vyhláškou způsobem stanoveným vyhláškou a další údaje potřebné z hlediska plemenitby, pokud si ji chovatelé sami zajišťují.“* Porušení uvedené povinnosti je přestupkem podle § 27 odst. 8 písm. c) plemenářského zákona, za který lze v souladu s § 27 odst. 26 písm. c) téhož zákona uložit pokutu až do výše 1 mil. Kč.
37. V souladu s § 35 odst. 2 písm. c) a f) vyhlášky č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem: *„Každý chovatel, s výjimkou chovatele chovajícího ovci nebo kozu na dočasném hospodářství, obchodník, provozovatel jatek, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení nebo asanační podnik předává pověřené osobě údaje o úhynu, ztrátě, utracení a přemístění zvířete, a to c) datum, kdy k přemístění, úhynu, ztrátě nebo utracení zvířete došlo, f) jde-li o skot, údaj o kastraci samce, nebo o zmetání po 7 měsících březosti nebo porodu mrtvě narozeného telete a datum této události, dále změnu systému chovu z hlediska produkce mléka u zvířat samičího pohlaví.“* Dle odstavce 3 uvedeného ustanovení pak: *„Hlášení o narození zvířat, jejich úhynu, ztrátě, utracení a přemístění a hlášení o*

přemístění na dočasné hospodářství zasílají chovatelé pověřené osobě do 7 dnů ode dne, kdy k události došlo, vždy hromadně za celé hospodářství. Při narození turů, ovcí nebo koz se hlášení o narození zasílá do 7 dnů ode dne označení zvířete.“

38. Ještě před tím, než soud přistoupí k vypořádání námitek uplatněných v podané žalobě, považuje s ohledem na způsob, kterým byla žaloba v dané věci zpracována, za důležité ve vší obecnosti předeslat, že ve správním soudnictví, se až na výjimky uplatní maxima, podle níž kvalita žaloby předurčuje kvalitu následného přezkumu. Konkrétně jde především o náležitou formulaci žalobních bodů. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tvoří žalobní body esenciální součást žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Soud je při svém přezkumu uplatněnými žalobními body vázán, což plyne z § 75 odst. 2 s. ř. s.; žalobní body tedy v zásadě vymezují pomyslné hřiště, na němž se následně odehrává soudní přezkum napadeného rozhodnutí iniciovaný žalobou. Význam žalobních bodů tedy nelze přecenit a jejich formulaci je nutno věnovat náležitou pozornost. Nejen z logiky věci, ale i z relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že žalobní bod je kvalifikovaná námitka, která sestává jednak z argumentace skutkové a jednak z argumentace právní, k tomu srov. závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 4 Azs 149/2004-52. Nejvyšší správní soud rovněž konstatoval, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta*“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně s citací určitého zákonného ustanovení, že zákon byl porušen, nebo vytýká-li vadnost řízení, aniž by zároveň poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno. Žalobce je naopak povinen v žalobě vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit pouze s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Žalobní bod je tedy typicky koncipován jako námitka skládající se ze skutkové a právní části.
39. Tento obecný úvod soud považoval za nutné uvést, neboť obsah žaloby podané v této věci uvedeným východiskům často neodpovídá, neboť po úvodní části a části věnované popisu průběhu správního řízení následovala část IV. nazvaná „odůvodnění/právní argumentace“, jež obsahuje určitý seznam tvrzených pochybení správních orgánů (nebyly vzaty v potaz žalobcovy odvolací námitky, žalovaná postupovala excesivně, jednalo se o šikanózní výkon práva, byla porušena zásada materiální pravdy, došlo k účelovému hodnocení důkazů jen v neprospěch žalobce, žalobcova vysvětlení nebyla vzata v potaz, došlo ke zneužití správního uvážení, nebyl respektován veřejný zájem), aniž by tyto již z povahy věci velmi obecné výtky byly jakkoli konkretizovány, aby z nich bylo jednoznačně patrné, k jakému konkrétnímu jednání či opomenutí správních orgánů se upínají, které konkrétní žalobcovo tvrzení nebylo vzato v potaz, která konkrétní jeho odvolací námitka nebyla vypořádána, čím konkrétně se měly správní orgány dopustit šikanózního výkonu práva apod. Tento seznam byl navíc žalobcem pojat jako demonstrativní (viz formulace šesté, tedy závěrečné,

položky „*v neposlední řadě*“). Z dalších dvou částí žaloby nazvaných „Popis situace“ a „Odůvodnění“ je přitom možné tyto námitky rekonstruovat jen do určité míry. Některé z těchto námitek byly dále doplněny prostřednictvím vyjádření žalobce během jednání; v jeho rámci však byla uplatněna i oproti žalobě nová námitka nepřiměřenosti uložené pokuty, kterou se soud coby opožděnou již ovšem zabývat nemohl (§ 72 odst. 1, 4 s. ř. s.).

40. Z toho důvodu soud tak, aby nepřekročil svou roli při zachování rovnosti stran, postupoval v rámci přezkumu pouze na základě těch námitek, které byly řádně uplatněny jak ve své skutkové, tak právní části. Soud tedy za žalobce jeho žalobní námitky nijak nedotvářel.
41. Pro přehlednost odůvodnění rozhodnutí je rovněž podstatné zdůraznit, že žalobce byl správními orgány potrestán za dva přestupky. Jednalo se o přestupek dle § 72 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona [spočívající v porušení § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona] a přestupek dle § 27 odst. 8 písm. c) plemenářského zákona [spočívající v porušení § 23 odst. 1 písm. c) téhož zákona specifikované v § 35 odst. 2 písm. c) a f), odst. 3 vyhlášky č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence], dále v textu rozsudku o nich bude hovořeno také jako o předmětných přestupcích. Po skutkové stránce je pak významné, že odpovědnost za prve uvedený přestupek byla správními orgány vyvozena na základě celkem pěti dílčích zjištění, z nichž jedno žalobce zcela uznal (nevhodné předměty nacházející se v prostoru výběhu označeného jako pastvina), ostatní v různé míře zpochybňoval či alespoň relativizoval jejich závažnost. Odpovědnost za posléze uvedený přestupek pak byla vyvozena na základě jediného zjištění, které žalobce rovněž uznal (nepředání údaje o narození mrtvého telete či úhynu telete do 72 hodin po narození osobě pověřené vedením ústřední evidence skotu). Tyto skutečnosti jsou důležité pro získání náhledu na proporce možného zpochybnění závěrů správních orgánů, resp. tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
42. V první žalobní námitce žalobce uvedl, že žalovanou nebyly vypořádány jeho námitky uplatněné v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Takovou námitkou žalobce míří na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, konkrétně na její formu spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Ta bývá obecně vzato způsobena především nedostatkem skutkových důvodů rozhodnutí, např. pokud se správní orgán nezabýval všemi relevantními okolnostmi věci (k tomu srov. již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75), není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů učinil své skutkové závěry a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36).
43. Žalobce nicméně neuvedl, které jeho konkrétní odvolací námitky nebyly žalovanou vypořádány. Jak už soud shora uvedl, není jeho povinností za účastníky dotvářet jejich žalobní argumentaci, takový postup by naopak byl v přímém rozporu se zásadou rovnosti účastníků řízení (dle čl. 96 odst. 1 Ústavy České republiky: „*Všichni účastníci řízení mají před soudem rovná práva*“; podle § 4 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích jsou si před soudem všichni rovni). V tomto směru pak nelze ani připustit, aby obecnost formulace žalobní námitky zajistila žalobci, který nedostatečně plní svou procesní povinnost vyjádřit žalobní bod koncentrovaně, paradoxně širší přezkum napadeného rozhodnutí, v jehož rámci soud v pomyslné „procesní opatrnosti“ ze své úřední povinnosti podrobí přezkumu všechny aspekty napadeného rozhodnutí, které by se snad daly pod vágně vymezený žalobní bod zahrnout. I takový postup soudu by ve svém důsledku znamenal popření

rovnosti stran soudního řízení správního a navíc by zcela proti logice věci zvýhodňoval ty účastníky, kteří nepřistupují k plnění svých procesních povinností s náležitou diligencí.

44. Soud proto alespoň v obecné míře přezkoumal, zda napadené rozhodnutí reaguje na všechny žalobcem uplatněné námitky. Žalobcem namítanou vadu přitom v napadeném rozhodnutí neshledal, žalovaná se pečlivě zabývala všemi vznesenými odvolacími námitkami. Nad rámec uvedeného pak soud podotýká, že z obsahu žalobcova vyjádření v rámci jednání před soudem se spíše podává, že žalobce nebyl spokojen s tím, že žalovaná neakceptovala jeho vysvětlení, že se neztotožnila s jeho právní a skutkovou argumentací. Bylo by však nesprávné takovou situaci ztotožňovat s nedostatečným vypořádáním odvolacích námitek či nepřezkoumatelností správního rozhodnutí. Tuto námitku tedy soud shledal nedůvodnou.
45. Žalobce dále uvedl, že byl ze strany správních orgánů podroben excessu a šikanóznímu výkonu práva, který má spočívat v tom, že se žalovaná ztotožnila se skutkovými a právními závěry správního orgánu I. stupně, jenž zcela účelově posoudil stav žalobcova hospodářství. Došlo k porušení zásady materiální pravdy. Tím žalobce fakticky tvrdí, že ve věci nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci.
46. K této námitce je třeba předeslat, že podle § 3 správního řádu platí: „*Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*“ Jedná se o zakotvení zásady odpovědnosti správního orgánu za náležité zjištění skutkového stavu, která je dále modifikována dalšími ustanoveními správního řádu a případně i zvláštními právními předpisy, a může tedy v konkrétních řízeních nabývat dosti rozličné tvářnosti podle toho, o jaké řízení se jedná. Není třeba na tomto místě pojednávat o rozdílech v pojetích, kterými se zásada odpovědnosti správního orgánu za náležité zjištění skutkového stavu věci projevuje v řízení o žádosti a v řízení vedeném z moci úřední, neboť je možno konstatovat, že právě v řízení přestupkovém, které bylo na základě výsledků provedené kontroly zahájeno a provedeno v žalobcově případě, platí tato zásada nejsilněji. Ani na půdorysu správního řízení trestního ovšem nelze tuto povinnost vykládat tak dalekosáhle, že by správní orgány byly povinny provést jakýkoli myslitelný důkaz, který navrhne účastník správního řízení. I ve správním řízení trestním je totiž nutno přihlížet k celkové efektivitě procesu, takže pozornost při dokazování je třeba věnovat skutečnostem, které se na podkladě dosud provedeného dokazování jeví být spornými, problematickými, nevyjasněnými apod. Ostatně, ani ve správním řízení trestním pak není vyloučena aktivita účastníka správního řízení, který samozřejmě může na svou obhajobu přinášet nejen tvrzení a důkazní návrhy, ale i samotné důkazy. Prizmatem těchto úvah je pak nutno hodnotit konkrétní námitky, které žalobce ve vztahu k tvrzeně nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu vznesl.
47. Pokud jde o množství pořízených fotografií, soud má především za to, že obsah správního spisu včetně počtu pořízených fotografií dává celistvý podklad jak ke kontrolním závěrům, tak následně i k závěrům, ke kterým ve svých rozhodnutích dospěl správní orgán I. stupně a žalovaný. Otázka, zda bylo v průběhu pořízeno více fotografií, než je reálně založeno ve správním spisu, nezpůsobuje riziko nezákonnosti napadeného rozhodnutí, pokud zjištěný skutkový stav v obsahu spisu nalézá dostatečnou oporu, což bylo v daném případě splněno. Současně sám žalobce během jednání uvedl, že počet celkem pořízených fotografií toliko odhaduje na základě svého subjektivního dojmu, který se pochopitelně může míjet s realitou; ne všechny pořízené fotografie pak mohou být zdařilé tak, aby je bylo možno

použít apod. Pokud pak žalobce naznačuje, že správní orgán I. stupně provedl určitý výběr při kontrole pořízených fotografií tak, aby ty nezachycovaly adekvátní výseč reality, bylo na něm, aby rovněž zcela konkrétně popsal, co měly správní orgány rovněž zaznamenat, od čeho odhlédly, tedy jaké fotografie snad vyřadily. To však neučinil. Jinými slovy, ze žaloby vyplývá, že dalšími pořízenými fotografiemi mohly být zachyceny i ty části jeho hospodářství, které jsou bez závad; tím nicméně není zpochybněna relevance těch fotografií, na nichž se nacházejí závady, pro něž byla vůči žalobci vyvozena správní odpovědnost. Námitkou, že některé jiné fotografie byly postoupeny Městskému úřadu Rokycany k jinému správnímu řízení, vystupuje žalobce z mezí přezkumu napadeného rozhodnutí. Městský úřad Rokycany vedl vůči žalobci jiné správní řízení s jiným předmětem.

48. Je pravdou, že žalobce se v celém průběhu řízení domáhal jiných skutkových závěrů a že ve svém souhrnu byl v této snaze neúspěšný. Důvody, z nichž správní orgány jeho argumentaci nepřisvědčily, jsou však přezkoumatelně popsány v jejich rozhodnutích. V samotném nepřisvědčení argumentace účastníka řízení není možno shledávat porušení zákona, resp. nezákonnost napadeného rozhodnutí.
49. Jde-li o žalobcovy důkazní návrhy ve formě rozboru krmiva, rozborů krve zvířat či pitvy kadáveru, jimiž měla být prokázána náležitá nutrice zvířat chovaných žalobcem, je nutno konstatovat, že závěry správních orgánů o nezajištění dostatečné výživy chovaných zvířat plynou z celé řady skutečností, jež byly v rámci provedené kontroly zjištěny, a i v dalším průběhu správního řízení potvrzeny. Z fotografií pořízených při kontrole jednoznačně vyplývá, že chovaný skot jeví známky podvýživy. Hodnocení jeho kondice bylo provedeno v rámci adspekce i odborně způsobilou osobou, MVDr. V., která v protokolu o kontrole poukázala na to, že podle senných břich je patrné, že zvířata přijala suchou píci v dostatečném objemu, ale kondice většiny jedinců nesvědčila o dostatečné nutriční hodnotě krmiva, popř. o dostatečné frekvenci krmení, dostatečném množství předkládaného krmiva nebo o dostatečném počtu krmných míst. Matky mající pod sebou telata byly v horším nebo špatném výživném stavu, rovněž stav telat byl ve většině případů zhoršený. Dále bylo toto zjištění podloženo srovnávací tabulkou hmotnosti poražených kusů z žalobcova chovu a standardu plemene (hmotnost poražených kusů ze žalobcova chovu byla ve sledovaných případech vždy nižší, a to až třetinová) a rovněž i vyjádřením Českého svazu chovatelů masného skotu, dalším nepřímým důkazem mohla být zhoršená srst (resp. lysiny) vyskytující se na některých zvířatech včetně plemenného býka, rovněž toto zjištění bylo dokumentováno fotografiemi a adspekci MVDr. V. Tato zjištění pak podle názoru soudu představují dostatečný důkazní podklad k závěrům, ke kterým správní orgány dospěly. Zmíněné žalobcovy důkazní návrhy pak skutečně mohly napomoci zjištění, z jakého konkrétního důvodu docházelo k podvýživě chovaných zvířat, ale z hlediska žalobcovy přestupkové odpovědnosti nemohly již na závěrech správních orgánů nic změnit, a v tomto směru byla taková zjištění již nadbytečná. Správní orgány v tomto směru tedy nepochybily, pokud žalobcem navrhované důkazy neprovedly. Objasňovaly by se jimi totiž otázky, které nemají bezprostřední dopad na vyvození žalobcovy odpovědnosti. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že skutkové závěry správních orgánů týkající se zajišťování nutričních potřeb zvířat jsou výsledkem zjištění plynoucích z více zdrojů (důkazů). Skutečnost, že správní orgány neprovedly žalobcem zmiňované důkazy, je nijak neoslabuje. Oponuje-li pak žalobce těmto zjištěním pouhým poukazem na svá vyjádření zaslaná správnímu orgánu I. stupně v průběhu správního řízení, jedná se o polemiku z hlediska soudního přezkumu napadeného rozhodnutí nedostatečnou, neboť to,

že se správní orgán neztotožní se skutkovou verzí reality předestíranou účastníkem řízení, nezatežuje jeho rozhodnutí ještě vadou. Žalobce přitom neuvádí, zda má za to, že se správní orgány s jeho argumentací nedostatečně vypořádaly, popřípadě v jakém konkrétním aspektu. V této rovině tak lze jeho žalobní argumentaci chápat toliko jako pokračující polemiku se skutkovými závěry správních orgánů, a to za využití totožné argumentace, jež byla uplatněna již ve správním řízení (protože žalobce bez jakéhokoli doplnění této argumentace odkazuje na jím ve správním řízení učiněná podání), aniž by byla jakkoli doplněna či obohacena, navíc žalobce – až na některé dílčí výjimky (k nim viz dále) – neuvádí, v čem konkrétně považuje skutkové závěry správních orgánů za liché, mylné nebo vyvrácené.

50. Žalobce dále napadal průběh samotné kontroly. Přestože ani tento žalobní bod neuvedl žalobce v koncentrované podobě, ale dílčí námitky vztahující se k průběhu kontroly jsou porůznu rozesety v celém textu žaloby, vypořádá je soud na jediném místě. Žalobce má především na mysli provedení kontroly bez předchozího ohlášení, a to na základě udání třetí osoby. V takovém postupu však pochybení správních orgánů spatřovat nelze. Je notorietou, že kontroly v rámci výkonu správního dozoru mohou probíhat v různých režimech (kontroly plánované, neplánované, ohlášené, neohlášené, kontroly incidenční, jednorázové a soustavné atd.). Skutečnost, že proběhne kontrola neohlášeně, je pro výkon správního dozoru spíše typická, než že by se vyjímala ze zavedené praxe správních orgánů, součástí jejichž pravomoci výkon správního dozoru je. Je-li obecně účelem správní kontroly pozorovat výkon konkrétní správním právem reglementované činnosti s tím, jak má tento výkon dle práva skutečně probíhat, není možné takovou kontrolu provádět pouze po předchozím ohlášení, tím méně alespoň dvoudenním, na které byl žalobce dle svých slov až dosud zvyklý. Takový časový odstup od ohlášení k samotnému provedení kontroly razantně snižuje její možnou efektivitu. Stejně tak nezákonnost provedené kontroly zásadně nemůže způsobit to, že je popřípadě provedena na podnět třetí osoby. Je věcí správního orgánu, který kontrolu vykonává, aby v případě, že obdrží podnět na provedení kontroly, sám v rámci své správní úvahy vyhodnotil, zda kontrolu provede či li nic. Žalobce nepředestřel žádné skutkové ani právní důvody, které by v nyní projednávaném případě vedly soud k jakýmkoli pochybnostem, zda správní orgán I. stupně postupoval mimo své kompetence, když u něj provedl dne 28. 2. 2019 kontrolu.
51. Nezákonnost realizované kontroly či snad dokonce exces nebo šikanózní výkon práva nelze pak spatřovat ani v tom, co žalobce označuje nepřipraveností kontrolorky MVDr. Z. V. Není zřejmé, jak by se tato tvrzená nepřipravenost měla hmatatelně negativně projevit v právní sféře žalobce (ze správního spisu navíc vyplývá, že kontrolorka ještě před zahájením kontroly provedla úkony kontrole předcházející, a sice získání výpisu z Integrovaného zemědělského registru Ministerstva zemědělství, výpisu z karty hospodářství z datového skladu IV SVS a mapy LPIS kontrolovaného hospodářství). Totéž nutno konstatovat o žalobcových tvrzeních ohledně nesprávného zaměření kotců a opomenutí jedné ze zděných stájí, tato tvrzení nemají žádný přímý ani nepřímý vliv na skutkový zjištění učiněná správním orgánem I. stupně či žalovanou, což ostatně žalovaná správně konstatovala v napadeném rozhodnutí. Jinými slovy řečeno: není věcí soudu, aby přezkoumával, zda každý dílčí záznam v protokole o kontrole odpovídá skutečnosti, zvláště nikoli v tom případě, který nemá jakoukoli souvislost se skutkovými zjištěními, na nichž jsou vystavěny právní závěry správních orgánů v projednávané věci. Žalobce by se mohl nesprávnosti jím uvedených údajů obsažených v protokole o kontrole popřípadě domáhat v soudním řízení správním, které by navazovalo na takové rozhodnutí správního

orgánu, které po skutkové stránce vychází např. z nedostatečné velikosti kotců nebo absence zděné stáje. To ale není případ napadeného rozhodnutí, v němž tyto otázky nejsou řešeny, a pro napadené rozhodnutí jsou proto nepodstatné. Jelikož zákon nestanoví žádné požadavky ohledně počtu úředních osob, které mohou samostatně provádět kontroly na úseku veterinární a plemenářské péče, nelze za důvodnou považovat ani námitku, podle níž žalobcův chod fyzicky navštívila jen MVDr. V. Je zcela standardní, že v rámci správních řízení navazujících na provedení kontroly již nejsou realizovány úkony spojené s ohledáním situace na místě; ty by přicházely v úvahu tehdy, byl-li by pro to zákonný důvod (spočívající např. v kontrole realizace uložených nápravných či preventivních opatření), což ovšem není projednávaný případ.

52. Nic nestandardního soud neshledal ani v tom, že žalobci nebyl ihned po skončení kontroly předložen protokol o provedené kontrole. Z § 12 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolního řádu vyplývá, že protokol o kontrole má být vyhotoven ve lhůtě 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu. V projednávané věci byla kontrola zahájena dne 28. 2. 2019 a poslední kontrolní úkon byl proveden dne 20. 3. 2019. Protokol o kontrole byl vyhotoven dne 27. 3. 2019, tedy v zachované zákonné lhůtě. Zákon pak nepožaduje, aby po skončení každé kontroly byl kontrolované osobě předložen jakýsi soupis zjištěných nedostatků spolu s uložením lhůty k nápravě. Užití takových nápravných opatření je vymezeno konkrétním, zákonem stanoveným situacím a v projednávané věci jich nebylo využito. Ani v tom nelze nezákonnost postupu správních orgánů shledat.
53. Dovolává-li se žalobce výsledku jiných kontrol provedených jinými správními orgány, které v jeho chovu neshledaly nedostatky, není možno z toho ještě vyvozovat, že výsledky kontroly provedené správním orgánem I. stupně byly nesprávné. Každá kontrola je zaměřena specificky na plnění jiných povinností. Jednotlivé správní orgány, které provádějí kontroly, navíc nejsou vzájemně ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti (nejde-li o instanční dohled), takže by jeden z nich mohl přezkoumávat závěry jiného. Žalobcově argumentaci v tomto směru chybí dostatečná ostrost a hloubka, neboť v žalobě neuvádí, o které kontrole provedené snad Ministerstvem zemědělství, hovoří, v jakém směru jsou její závěry v rozporu se závěry kontroly provedené správním orgánem I. stupně v projednávané věci a v čem konkrétně tyto rozpory existují. Není proto možno na podkladě takto obecné argumentace konstatovat jiný než výše uvedený obecný závěr.
54. Ani žalobcovy subjektivní představy o tom, jak by měla být prováděna kontrola chovatelských pochybení (žalobce navrhuje preventivní kontrolu), nemohou ovlivnit hodnocení zákonnosti napadeného rozhodnutí. Stejně tak nutno uvážit o té žalobní námitce, podle níž žalobce některá svá pochybení uznal a následně i napravil, ale správní orgány tomu již nevěnovaly pozornost a jeho snahu ve svém postupu nezohlednily. Samotná náprava zjištěného protiprávního stavu nic nemění na tom, že protiprávní stav existoval. Ke snaze o nápravu je pak možno přihlídnout při určení druhu a výměry správního trestu dle § 37 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., přestupkového zákona, a to jako k polehčující okolnosti podle § 39 písm. c) přestupkového zákona. Žalobci však nebyla správními orgány uložena žádná nápravná opatření, jejichž splnění by mohlo být kontrolováno. Sluší se navíc připomenout, že žalobci byla uložena úhrnná pokuta za dva přestupky podle § 41 odst. 1 přestupkového zákona, a to ve výši 5 % horní hranice zákonné sazby, jež v projednávané věci činila 1 000 000 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonné sazby. Nad rámec uvedeného soud s ohledem na tyto okolnosti konstatuje, že

pokutu v takovéto výši nelze *prima facie* považovat za nepřiměřenou, zcela jistě ne objektivně, ale zjevně ani subjektivně: pro takový závěr by musely existovat zcela mimořádné skutkové okolnosti, které ovšem z obsahu spisu nevyplývají.

55. V další části žaloby uvádí žalobce argumentaci ve vztahu k jednotlivým dílčím zjištěním, která vedla správní orgány obou stupňů k závěru o jeho vině oběma přestupky. Pro přehlednost věci, které nekoncentrovaná koncepce žaloby příliš nesvědčí, bude soud jednotlivé námitky vypořádávat podle výčtu obsaženého ve výroku o vině obsaženého v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ten se nejprve vztahuje k přestupku dle § 72 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona, jehož se měl žalobce dopustit porušením povinnosti stanovené v § 4 odst. 1 písm. a) veterinárního zákona chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví.
56. Z pohledu žalobce nejspornějším je již první dílčí skutkový závěr, podle něhož žalobce nezajišťoval odpovídajícím způsobem nutriční potřeby zvířat. Právě proti němu žalobce uplatnil nejvíce námitek. Jak už bylo uvedeno výše, některé z nich jsou ovšem jen vyjádřením prostého nesouhlasu žalobce s tímto skutkovým závěrem, popřípadě doprovázeného odkazem na jeho vyjádření v průběhu správního řízení. I na tomto místě je nutno poukázat na to, že takto formulovaná žalobní námitka otevírá soudu možnost přezkumu toliko co do otázky, zda se správní orgány se žalobcovým vyjádřením dostatečně zabývaly a popř. je vypořádaly, což se v projednávané věci stalo. Kromě shora již vypořádaných námitek tak zbývá námitka týkající se krmení *ad libitum*. Jedná se o to, že mezi žalobcem a správními orgány je spor o to, zda žalobce poskytuje stádu krmení *ad libitum*, když zjištěno bylo poskytování krmení na dvou místech na krmišti v podobě ocelových kruhů pro založení balíku sena a jedno místo vytvořené ze tří ocelových mříží. V jednom z kruhů nebylo zjištěno založení sena, což dle správních orgánů nesplňuje předpoklady krmení *ad libitum*, zatímco žalobce tvrdí, že je nutno brát v úvahu, že stádo má k dispozici i další krmná místa.
57. Tento spor však soud považuje za mimoběžný s meritem věci. Žalobci není výrokem napadeného rozhodnutí vytýkáno, že nepodává svému stádu krmení *lege artis* ve formě *ad libitum*, ale fakt, že většina stáda nebyla v dobrém výživovém stavu. Tomuto závěru lze vytknout toliko to, že ona kvantifikace spočívající v označení „většina“ nenachází oporu ve spisovém materiálu. Soud ze správního spisu nezjistil, že by správní orgány provedly natolik detailní šetření, aby mohly jednoznačně prokázat, že to byla skutečně většina stáda, která trpěla nedostatečnou výživou. V tomto směru se o pochybení správních orgánů jistě jedná; nelze však přehlédnout, že z obsahu spisového materiálu, jak už soud konstatoval výše, skutečně vyplývá, že určitá část stáda se skutečně nacházela ve špatném výživovém stavu a že jeho nutriční potřeby nebyly plně saturovány, což vyplývá z několika zjištění, která už byla vypočtena výše. Otázka, čím konkrétně tato skutečnost byla způsobena, konkrétně zda dodržením zásad krmení *ad libitum* či nikoli, je z tohoto pohledu nevýznamná, pakliže obстоjí skutkový závěr správních orgánů.
58. Takto vytknutou vadu soud nepovažuje za tak závažnou, aby odůvodnila zrušení napadeného rozhodnutí. To je zdůvodněno jednak tím, že alespoň v jisté části příslušný skutkový závěr správních orgánů obстоjí, jednak tím, že se jedná toliko o jeden ze skutkových závěrů, o něž se výrok I. 1. rozhodnutí správního orgánu I. stupně opírá. Ani jeho dílčí zpochybnění tak nemůže odůvodnit případnou kasaci celého rozhodnutí.

59. Rovněž další námitky, které žalobce uplatnil proti jednotlivým dílčím skutkovým zjištěním, z nichž správní orgány dovodily naplnění skutkové podstaty prvního z předmětných přestupků, jsou založeny spíše na trvalé polemice, než na konkrétních tvrzeních a důkazních návrzích. Tak pokud jde o hrozbu uvíznutí zvířat v důsledku nahromadění neodklizené kejdy na okrajích krmišť, jde o skutkový závěr plně podložený pořízenou fotodokumentací, z níž je vrstva neodklizené kejdy jednoznačně patrná (srov. např. fotografii č. 12 v příloze 4 protokolu o kontrole). Jde-li o neodklizené předměty nacházející se v prostoru výběhu označeného jako pastvina, o které se mohla zvířata poranit, žalobce toto zjištění po skutkové stránce ani nezpochybňuje, toliko je relativizuje tím, že okamžitě navrhl způsob řešení, a že jde o důsledek jeho snahy umožnit jedincům plemene Hereford co nejvíce možností pro volný pohyb. Tato argumentace však pochopitelně není jakkoli způsobila zmíněný skutkový závěr zpochybnit. S ohledem na charakter těchto předmětů se nepochybně nejednalo o to, že by se tyto předměty na pastvině vyskytly náhle, neočekávaně, např. v důsledku havárie či nějaké jiné v zásadě nepředvídatelné skutečnosti. Žalobce tak měl jistě možnost tyto předměty z pastvy odstranit již dříve.
60. Soudu pak nezbyvá, než se opakovat, i pokud jde o poslední dvě dílčí skutková zjištění, z nichž správní orgány dovodily odpovědnost žalobce za první z předmětných přestupků, tedy, zkráceně, o hnůj v prostorách krmišť, přístřešku a společných kotcích a nezajištění čistého místa k ležení, odpovídající zoohygienické úrovni v místech, kde se zvířata často zdržují. I tato dílčí skutková zjištění jsou zcela jednoznačně patrna na pořízené fotodokumentaci (fotografie č. 3 v příloze č. 2 protokolu o kontrole, fotografie č. 15 v příloze č. 6 protokolu o kontrole, fotografie č. 17 v příloze č. 7 protokolu o kontrole, ale i další), na nichž je na první pohled patrné, že se nohy zvířat boří do vrstvy kejdy, těla některých zvířat jsou z výrazné části pokryta zaslou směsí trusu a kejdy atd. Hodnocení těchto zjištění v rozhodnutích správních orgánů považuje soud za odpovídající a plně zdůvodněné, a proto na ně odkazuje.
61. Konečně, pokud jde o námitky vztahující se k druhému z předmětných přestupků, tedy o přestupek týkající se porušení plemenářského zákona, ani naplnění jeho skutkové podstaty žalobce v podstatě nezpochybňuje. Jen své pochybení omlouvá tím, že nevěděl, jak příslušný formulář vyplnit, a obstaral si proto nesprávné informace z jiných zdrojů. K tomu soud pouze dodává, že žalobce coby zkušený zemědělský podnikatel je povinen své zákonné povinnosti znát a naplňovat je. Pokud se pak spolehne např. na informace podané řidičem kafilerního vozu, nese plné riziko spojené s tím, že se tyto ukážou nepravdivými či nepřesnými. Ani tato námitka tedy není důvodná.
62. Jelikož soud neshledal žádnou žalobní námitku důvodnou, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

63. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec výkonu jeho činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 19. května 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu